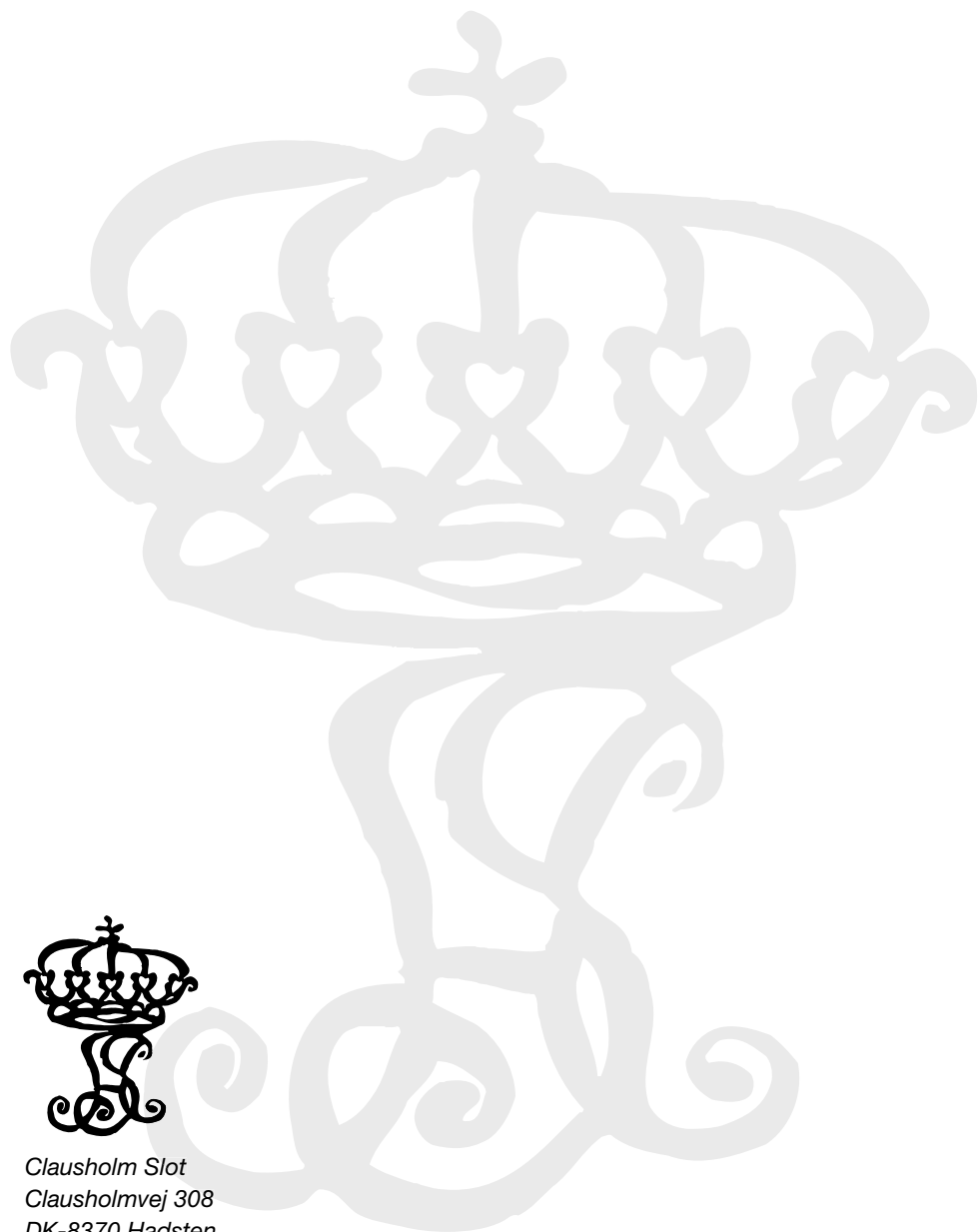
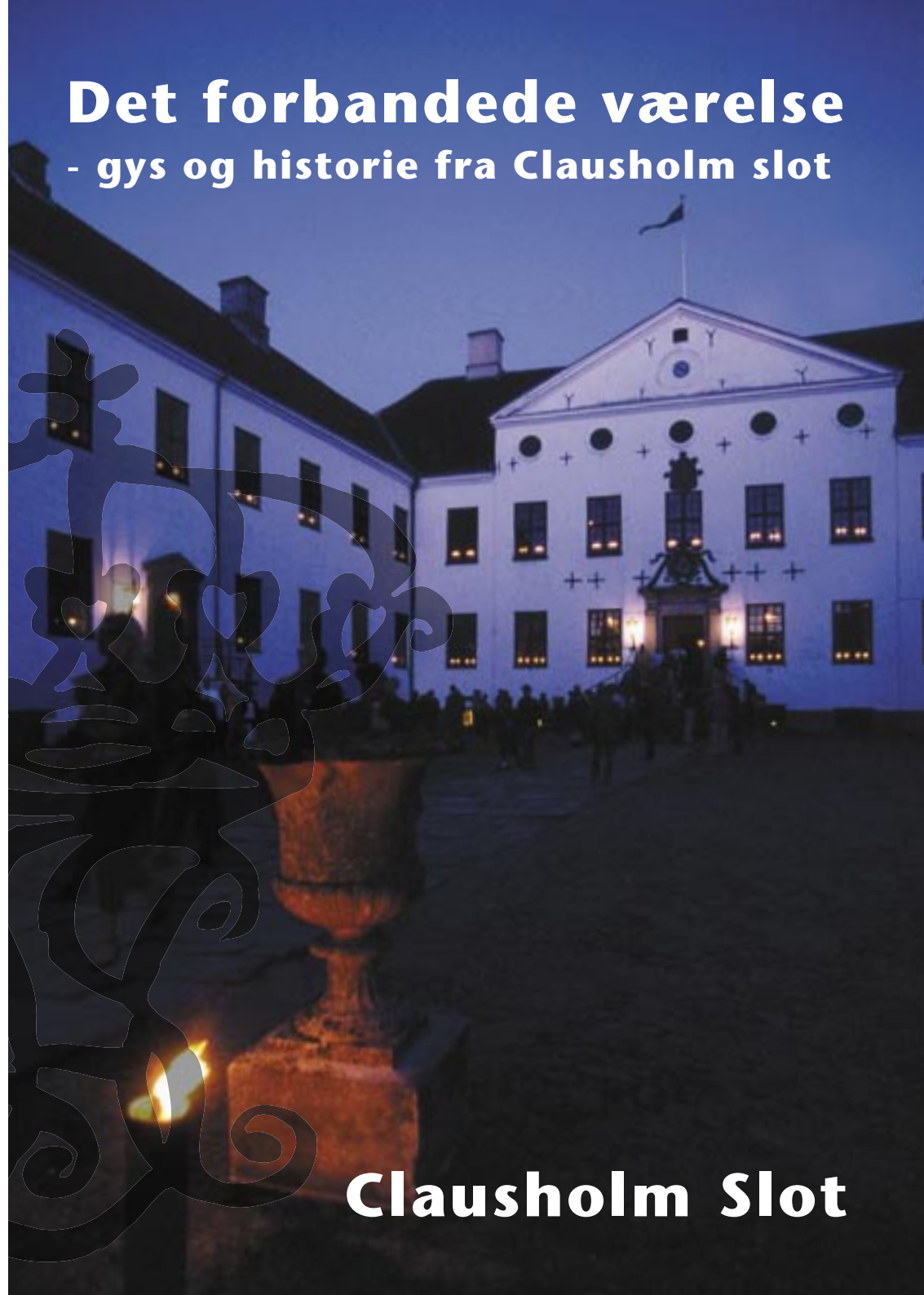

Det forbandede værelse

- gys og historie fra Clausholm slot

Clausholm Slot
Clausholmvej 308
DK-8370 Hadsten
Tel. +45 86 49 16 55
Fax +45 86 49 16 01
www.clausholm.dk
e-mail: clausholm@email.dk

Clausholm Slot

Spøgeri og forbandelse efter midnat

Det forbandede værelse, kvinden i vinduet, grevens tunge skridt...

Clausholm Slot lever i mere end én forstand. Foruden familien Berner har det historiske barokslot slottet nemlig en række beboere, der er mest aktive ved nattetide.

Der er tale om spøgerier, der forener nutiden med tiden omkring slottets grundlægger storkansler grev Conrad Reventlow og hans datter dronning Anna Sophie.

Kongelig skandale – en forhistorie

Året er 1711. Der er maskebal på Koldinghus. Kong Frederik IV er det naturlige midtpunkt blandt de mange fornemme gæster, der også tæller grev Conrad Reventlows enkefrue og parrets smukke 19-årige datter Anna Sophie.

Kongen ser den unge skønhed og bliver straks forelsket. Efter maskebalen forbliver Anna Sophie i kongens tanker, og et års tid senere bortfører han hende fra Clausholm slot og gifter sig med hende til venstre hånd.

Det er en kongelig skandale, da Frederik IV i forvejen er gift med dronning Louise. Og skandalen bliver ikke mindre, da Anna Sophie i årene der kommer føder kongen tre børn, der dog alle dør som helt små.

Anna Sophie forbliver officielt i anden række, men da dronning Louise dør i 1721, bliver Anna Sophie kongens nye dronning. Parret får nu yderligere tre børn sammen, men igen er skæbnen grusom og de dør alle i ét-års alderen.

Anna Sophie lever et liv som dronning af Danmark og Norge indtil 1730, hvor

Frederik IV dør, og Christian VI overtager tronen. Den nye konge har lovet at hævne ydmygelsen af sin mor, dronning Louise, og som en af sine første kongelige handlinger forviser han Anna Sophie til hendes barndomshjem Clausholm Slot.

Her lever Anna Sophie i kedsomhed til sin død 13 år senere. Uden kongelig glamour. Alene og glemt – sammen med sine tjenestefolk.

Det forbandede værelse

Det er midnat. Barnegråden er intens og vedvarende. Den kommer fra "Sløjfen", der er et lille værelse i sydføljen. Et forbandet lille værelse, fristes man til at sige. For der er intet spædbarn i værelset. Kun gråden...

Og pludselig: Lydene af et vindue der bliver åbnet, plaskende vand fra voldgraven og en hestevogn, der kører hastigt bort. Men der er ingenting at se. Kun lydene...

Sådan har flere gæster gennem de seneste 275 år oplevet en overnatning i "Sløjfen", der i dag er gæsteværelse. Og de historiske fakta bag spørgelseshistorien er gode nok.

Året er 1730. Dronning Anna Sophie er netop forvist til Clausholm Slot. Nu vil skæbnen, at en af hendes hofdamer, en ung adelsjomfru, forelsker sig i hoflægen. Og bliver gravid. Da hoflægen er under jomfruens stand beslutter Anna Sophie, at barnet skal fødes i det skjulte – og fjernes umiddelbart efter fødslen.

Og sådan bliver det. Den unge pige skjules i "Sløjfen" og straks efter fødslen bliver det lille drengebarn rakt ud af vinduet til en mørkkældt person, der sejler over voldgraven og stiger op i en ventende kare, der kører barnet bort.

Men de uhyggelige lyde, de er aldrig forsvundet.

Kvinden i vinduet

Den unge adelsjomfru er heller ikke forsvundet. Hun leder stadig efter sit barn. Eller også kan hun ganske enkelt ikke finde fred efter at have givet det nyfødte barn fra sig.

Adelsjomfruen færdes overalt på slottet. Flere har fornemmet hende i rummene. Mærket hendes nærvær i gangene. Og følt sig iagttaget.

Kun få har set hende. Men enkelte gange har hun ladet sig se, mens hun fortabt har stirret ud af vinduet i "Sløjfen" efter hestevognen. Som en nærmest gennemsigtig skikkelse i hvid kjole, med langt hår og tårer i de fortvivlede og ulykkelige øjne.

Om det også er adelskvinden, der af og til sætter sig til Clausholms gamle orgel i kapellet over pigeværelserne, vides ikke.

Nogle mener, at det er Anna Sophie selv, der finder trøst og ro efter en tragisk skæbne ved at lade orglet i slotskapellet bruse ved nattetide.

Sikkert er det, at orglet til tider spiller de smukkeste melodier – tilsyneladende helt af sig selv...

Grevens tunge skridt

Du er gået til ro i Clausholm Slots østfløj. Er måske faldet i søvn. Pludselig vågner du – var der en lyd? Det er kort efter midnat, konstaterer du og lukker øjnene igen.

Så er lyden der igen. Lyden af skridt. Tunge og langsomme – frem og tilbage i den lange gang uden for værelset. Du lister ud af sengen, åbner forsigtigt døren og kigger ud på gangen. Der er ingen at se, men skridtene er der stadig...

En uforklarlig og uhyggelig oplevelse, som flere overnattende gæster har været ude for i årenes løb. Også tipoldefaderen til slottes nuværende ejer hørte skridtene, og han besluttede, at nu skulle der sættes en stopper for mystikken.

Ved midnatstid satte han sig derfor på lur i et sidegemak til den ladte gang med to ladte pistoler. Og ganske rigtigt, efter midnat begyndte skridtene – og de kom nærmere og nærmere. Slotsejeren sprang frem fra sit skjul og fyrede begge pistoler af mod lyden – men på trods af de to skud, så fortsatte de tunge, langsomme skridt forbi og videre ned ad gangen... Og det gør de stadig – nat efter nat.

Overleveringen fortæller, at det er slottes grundlægger, storkansler grev Conrad Reventlow, der står bag de spøgefulde optrin på gangen. Om det udelukkende er for at gå vagt og passe på sit smukke slot, om han går og grubler over datterens skandaleægteskab med Frederik IV, eller der er andre tungtvejende årsager – det vides ikke med sikkerhed.

Men der skal jo også være lidt til fantasien...

Den anonyme gravsten – en efterskrift

7. januar 1743. Dronning Anna Sophie finder sin sidste hvile efter 13 års ufrivillig forvisning til Clausholm Slot. Nu opstår så spørgsmålet om, hvor hun skal begravnes.

Christian VI vil under ingen omstændighed tillade, at moderens rivalinde får sin sidste hvile i det kongelige gravsted bag højalteret i Roskilde Domkirke. Løsningen bliver, at Anna Sophies kiste får lov at komme indenfor domkirkens mure - ikke hos de kongelige, men i Trollernes Kapel under domkirkens nordre tårn.

Slotkapellet på Clausholm Slot er indhyllet i sort tyl frem til bisættelsen den 5. marts. Og efter bisættelsen føres kisten med store æresbevisninger til Roskilde Domkirke.

Indskriften på Anna Sophies kiste er meget begrænset i forhold til den tids dronninger. Der står intet om hendes kongelige ægtefælle, om deres fem børn eller om, at hun var dronning af Danmark og Norge. Hendes forældres navne nævnes heller ikke.

I Trollernes kapel bliver der kun plads til tre af de seks børn, som Anna Sophie får sammen med Frederik IV. Nemlig de tre som parret får efter Anna Sophie er ophøjet til dronning. De små, fine marmorsarkofager stilles ved siden af Anna Sophies, så de næsten ikke ses bag Trollerens jerngitter.

De tre førstefødte forbliver i Valløby Kirkes Sakristi, hvor de efter sigende er gravet ned under gulvet i 1782.

På Anna Sophie Rewntlovs kiste står:

”Det jordiske af den ædle Frue Anna Sophie, fordum Dronning, skjules i dette Marmor, efter at hun, sikker paa den salige Udødelighed, i Clausholms Ensomhed i Jylland, hvor hun gennem 13 Aar i Fred og Ro havde hengivet sig til Gud og fromme Sysler, Aar 1743 den 7. Januar havde givet sin sjæl tilbage til Skaberen i sin Alders 49. Aar, 9. Mdr. og 21 Dage.”

